سرمقاله

کاش از این ماتریکس خارج شویم

ادامه از صفحه یک: نتیجه این مدیریت مقطعی را همین چند ماه پیش دیدیم؛ زمانی که با قطع جریان زاینده‌رود در شهریورماه، شمار زیادی از ماهی‌ها و بچه‌ماهی‌ها در گودال‌های باقی‌مانده از آب گرفتار شدند و جان باختند. تصاویری تلخ از موجوداتی که در جریان موقت رودخانه زندگی شکل داده بودند، اما با بسته‌شدن آب، فرصتی برای ادامه حیات پیدا نکردند. آن روز مسئولان محیط‌زیست نیز نسبت به پیامدهای باز و بسته‌شدن جریان آب هشدار دادند، اما حالا دوباره همان چرخه در حال تکرار است. ازسوی‌دیگر، قصه حقابه محیط‌زیست و تالاب گاوخونی نیز به وعده‌ای آشنا تبدیل شده است. هر بار که صحبت از رهاسازی آب می‌شود، نام محیط‌زیست هم در میان اهداف آن قرار می‌گیرد، اما پرسش اصلی همچنان بی‌پاسخ است؛ از آبی که رها می‌شود، چه میزان واقعا به تالاب گاوخونی می‌رسد؟ آیا صرف اعلام اختصاص حقابه زیست‌محیطی کافی است یا باید مشخص شود این آب در کدام نقطه، با چه حجمی و برای چه مدتی جریان داشته است؟

زاینده‌رود تنها مسیری برای عبور آب از سد تا زمین‌های کشاورزی یا پل‌های تاریخی اصفهان نیست. این رودخانه یک زیست‌بوم به‌هم‌پیوسته است که از سرچشمه تا تالاب گاوخونی، حیات گیاهان، جانوران، زمین‌های کشاورزی و سکونتگاه‌های انسانی به آن وابسته است. نمی‌توان بخشی از آن را زنده نگه داشت و نسبت به سرنوشت بخش‌های دیگر بی‌تفاوت بود. همان‌طور که نمی‌توان از احیای زاینده‌رود سخن گفت، اما تالاب گاوخونی همچنان از دریافت جریان پایدار آب محروم بماند. البته بحران زاینده‌رود تنها حاصل یک تصمیم یا یک دوره مدیریتی نیست. کاهش بارندگی، خشکسالی‌های پیاپی، برداشت‌های بیش از ظرفیت حوزه، توسعه نامتناسب مصارف و مشکلات انباشته مدیریت منابع آب، همگی در شکل‌گیری وضعیت امروز نقش داشته‌اند. اما همین پیچیدگی نباید بهانه‌ای برای ادامه تصمیم‌های کوتاه‌مدت باشد. وقتی سال‌ها یک راهکار تکرار می‌شود و نتیجه آن همچنان رودخانه‌ای خشک و تالابی تشنه است، باید در شیوه مدیریت تجدیدنظر کرد. مردم اصفهان حق دارند از جاری‌شدن دوباره زاینده‌رود خوشحال شوند. دیدن آب در بستر رودخانه‌ای که سال‌ها بخش بزرگی از خاطرات این شهر را ساخته، هنوز هم برای بسیاری از ما اتفاقی عاطفی است. اما این خوشحالی نباید جای مطالبه اصلی را بگیرد. زاینده‌رود به آب دائمی نیاز دارد، نه به بازگشایی‌هایی که هر بار با شمارش معکوس برای بسته‌شدن همراه هستند.

احیای واقعی رودخانه نیازمند برنامه‌ای روشن برای تعادل منابع و مصارف، تأمین جریان زیست‌محیطی پایدار، نظارت بر برداشت‌ها و انتشار شفاف اطلاعات تخصیص آب است. مسئولان باید مشخص کنند قرار است چه زمانی و با چه برنامه‌ای از مدیریت نوبتی آب به مدیریت پایدار حوضه برسیم. این مطالبه نه در برابر حقوق کشاورزان است و نه نادیده‌گرفتن محدودیت منابع آب؛ اتفاقا آینده کشاورزی، محیط‌زیست و زندگی شهری اصفهان به یافتن راه‌حلی مشترک و ماندگار وابسته است.

www.esfahanemrooz.ir

در نهصد و نود و پنجمین شب بخارا در اصفهان مطرح شد؛

علی خدایی؛ راوی خاطرات نصف جهان و مردمانش

سید مهدی رضوی

نویسندگان و پژوهشگران ادبیات داستانی در شب بخارا ویژه علی خدایی، از نقش این نویسنده در ثبت حافظه جمعی اصفهان، بازآفرینی زندگی آدم‌های فراموش‌شده و تبدیل مکان‌های شهر به عناصر زنده روایت‌های ادبی سخن گفتند؛ نویسنده‌ای که اصفهان را نه فقط با بناها و خیابان‌هایش، بلکه با آدم‌ها، صداها، بوها و خاطراتش روایت می‌کند. نهصد و نود و پنجمین شب از شب‌های بخارا، همزمان با روز اصفهان، به پاسداشت جایگاه ادبی علی خدایی، نویسنده معاصر در هتل آبریک برگزار شد. در این نشست که با میزبانی علی دهباشی، سردبیر مجله بخارا همراه بود، سیاوش گلشیری، ناهید طباطبایی و آرش صادق‌بیگی درباره ویژگی‌های جهان داستانی و جایگاه ادبی علی خدایی سخن گفتند. در ادامه نیز این نویسنده از تجربه‌های شخصی خود از اصفهان، چگونگی شکل‌گیری علاقه‌اش به این شهر و نقش آدم‌ها و مکان‌ها در داستان‌هایش روایت کرد.

از جمال‌زاده تا علی خدایی؛ استمرار سنت داستان‌نویسی در اصفهان

علی دهباشی، سردبیر مجله بخارا، در آغاز این نشست با اشاره به پیوند تاریخی اصفهان با ادبیات داستانی معاصر ایران اظهار کرد: داستان‌نویسی مدرن ایران بیش از یک قرن پیش با محمدعلی جمال‌زاده آغاز شد و این جریان در نسل‌های بعد ادامه پیدا کرد تا امروز به دست نویسنده‌ای از همان شهر، یعنی علی خدایی، رسیده است. او با اشاره به علاقه جمال‌زاده به اصفهان افزود: این علاقه را می‌توان در آثار و داستان‌های او مشاهده کرد. اصفهان در تاریخ داستان‌نویسی ایران جایگاه مهمی دارد و نویسندگان متعددی در این شهر فعالیت کرده‌اند؛ برخی نیز نخستین تجربه‌های داستان‌نویسی خود را در نشریات اصفهان منتشر کرده‌اند. دهباشی با اشاره به پیوند جهان داستانی علی خدایی با اصفهان گفت: او نزدیک به سه دهه در کوچه‌ها، خیابان‌ها و محله‌های این شهر پرسه زده تا اصفهان خودش را پیدا کند. برای هر گوشه‌ای از این شهر می‌توان در آثار او داستانی پیدا کرد. سردبیر مجله بخارا درباره آثار این نویسنده نیز توضیح داد: «از میان شیشه، از میان مه» و «تمام زمستان مرا گرم کن» از جمله مجموعه‌های داستانی اوست. مجموعه «تمام زمستان مرا گرم کن» جایزه بنیاد گلشیری را دریافت کرد و انجمن منتقدان و نویسندگان مطبوعات نیز آن را به‌عنوان بهترین مجموعه داستان دهه ۸۰ انتخاب کرد. کتاب «آذر» نیز در سال ۱۳۸۹ نامزد جایزه منتقدان مطبوعات شد. او با اشاره به کتاب‌های «نزدیک داستان»، «آدم‌های چهارباغ» و «شب بگردیم» افزود: علی خدایی علاوه بر داستان‌نویسی، در حوزه داوری جوایز ادبی نیز فعالیت داشته و در این زمینه با دقت و بدون تعارف عمل کرده است. همکاری با جایزه بنیاد گلشیری، انجمن منتقدان و نویسندگان مطبوعات، فصلنامه زاینده‌رود، همشهری داستان و ناداستان از جمله فعالیت‌های او در عرصه ادبیات است. دهباشی همچنین درباره شکل‌گیری ایده برگزاری این شب در اصفهان گفت: در سفر به بخارا و سمرقند، تعدادی از همراهان اصفهانی درباره معماری و تاریخ این مناطق گفت‌وگو می‌کردند و در همان سفر، با صحبت درباره ظرفیت‌های فرهنگی اصفهان، ایده برگزاری شبی به افتخار علی خدایی شکل گرفت. او در بخش دیگری از سخنانش، ویژگی‌های انسانی خدایی را در کنار جایگاه ادبی او مهم دانست و تأکید کرد: گاهی جنبه‌های انسانی یک شخصیت بیش از وجه علمی و حرفه‌ای او در خاطر می‌ماند. درباره علی خدایی نیز صداقت، شرافت و منش انسانی او در کنار نویسندگی‌اش اهمیت دارد.

اصفهان؛ شهری که در داستان‌های خدایی به شخصیت تبدیل می‌شود

سیاوش گلشیری، نویسنده، در ادامه این نشست با بررسی رابطه نویسنده و شهر در ادبیات داستانی اظهار کرد: در تاریخ ادبیات ایران و جهان، نام برخی نویسندگان چنان با شهر محل زندگی یا زادگاهشان عجین شده که آن شهر نیز به بخشی از هویت ادبی آنان تبدیل می‌شود؛ مانند فردوسی و توس، نظامی و گنجه، خیام و نیشابور، سعدی و حافظ و شیراز و همچنین جیمز جویس و دوبلین. او با بیان اینکه شهر در ادبیات می‌تواند از محل وقوع حوادث فراتر برود و به شخصیتی مستقل تبدیل شود، افزود: شهر علاوه بر شخصیت، می‌تواند حافظه، جهان کوچک و هویت باشد. مکان‌ها خاطرات فردی و جمعی را در خود نگه می‌دارند و گذشته را در زمان حال زنده می‌کنند. گلشیری با اشاره به آثار علی خدایی گفت: اصفهان در داستان‌های او یک جهان زیسته و حافظه‌مند است که از طریق آدم‌ها، زبان، مکان‌ها و خاطرات فردی و جمعی بازآفرینی می‌شود. در داستان‌های کوتاه و جستارهای او، شهر به جغرافیای ادبی تبدیل شده و هویت نویسنده و هویت شهر به یکدیگر وابسته‌اند. این نویسنده با اشاره به مجموعه «آدم‌های چهارباغ» بیان کرد: چهارباغ در این اثر صرفاً یک فضای شهری نیست، بلکه به فضای اجتماعی و انسانی تبدیل می‌شود. این خیابان به واسطه آدم‌هایش ساخته و پرداخته شده و گذشته را در زمان حال زنده نگه می‌دارد. او افزود: در جهان داستانی خدایی، مکان ظرفی است که لایه‌های مختلف زمان در آن رسوب می‌کنند. وقتی امروز در چهارباغ یا سی‌وسه‌پل قدم می‌زنیم، همزمان در گذشته آن نیز حضور داریم. یک خانه قدیمی دیگر صرفاً یک بنا نیست، بلکه حامل خاطرات چندین نسل است. گلشیری با اشاره به پیوند شهر و حافظه در داستان‌های خدایی ادامه داد: آثار او فقط خاطرات آدم‌های اصفهان را ثبت نمی‌کنند، بلکه خود به بخشی از حافظه ادبی این شهر تبدیل می‌شوند. او آدم‌هایی را روایت می‌کند که اگر داستان زندگی‌شان نوشته نمی‌شد، شاید بخشی از حافظه شهر همراه با آن‌ها از میان می‌رفت. او چهارباغ، هتل جهان و خانه‌های قدیمی را نمونه‌هایی از مکان‌های حامل حافظه در آثار خدایی دانست و گفت: علی خدایی و اصفهان از یکدیگر جدایی‌ناپذیرند؛ اصفهان بخشی از هویت اوست و او نیز بخشی از هویت ادبی این شهر شده است.

زنان و آدم‌های معمولی؛ جهان داستانی سرشار از شفقت

ناهید طباطبایی، نویسنده، نیز در این نشست با اشاره به آشنایی خود با آثار علی خدایی، از ویژگی‌های انسانی و نگاه همراه با شفقت او به آدم‌ها سخن گفت. او با اشاره به داستان «بدری مست» و تجربه آشنایی با جهان داستانی خدایی بیان کرد: آنچه در آثار این نویسنده اهمیت دارد، توجه به آدم‌هایی است که شاید در زندگی روزمره چندان دیده نشوند، اما هرکدام دنیایی از تجربه و خاطره را با خود دارند. طباطبایی با اشاره به حضور زنان و به‌ویژه زنان سالخورده در آثار خدایی، این شخصیت‌ها را بخشی مهم از جهان داستانی او دانست و تأکید کرد که نویسنده با دقت و مهربانی به زندگی و تجربه‌های آنان نزدیک می‌شود. به گفته او، توجه به جزئیات زندگی روزمره و خاطرات آدم‌ها، از ویژگی‌هایی است که روایت‌های علی خدایی را از گزارش صرف یک مکان یا اتفاق فراتر می‌برد و به آن‌ها عمق انسانی می‌بخشد.

علی خدایی؛ نویسنده‌ای که جزئیات فراموش‌شده را شکار می‌کند

آرش صادق‌بیگی، نویسنده، در ادامه با اشاره به حافظه و توانایی علی خدایی در ثبت جزئیات زندگی اظهار کرد: شهرها برای زنده ماندن بیش از هر چیز به آدم‌هایی مانند علی خدایی نیاز دارند؛ آدم‌هایی که چیزهایی را می‌بینند که دیگران نیز دیده‌اند، اما به‌سادگی از کنارشان گذشته‌اند. او با یادآوری دیدار خود با خدایی در سال ۱۳۸۷ گفت: در آن زمان، علی خدایی خودش را «سرایدار اصفهان» معرفی کرد و من به او گفتم «شما چشم نصف جهانید». صادق‌بیگی با اشاره به ویژگی‌های نثر خدایی افزود: او فقط سرایدار نصف جهان نیست، بلکه صنعتگر کلمات است و با نگاه و روایت خود به مکان‌ها هویت می‌بخشد. خانه، شهر و خیابان در آثار او مانند پرده‌ای هستند که نویسنده بر گوشه‌گوشه آن رنگ می‌پاشد و از میان شیشه و مه، خاطرات فراموش‌شده آدم‌ها را دوباره زنده می‌کند. این نویسنده با اشاره به داستان «گاراژ هند» توضیح داد: خدایی در خیابان شاپور به دنبال نشانه‌ای از بنگاه‌های دولتی و تجاری گذشته می‌گردد و سرانجام به گاراژی می‌رسد که بر سردر آن عبارت «گاراژ هند، ۱۳۱۱» نوشته شده است. این مکان بعدها به صافکاری، باتری‌سازی و مکانیکی تبدیل شده بود، اما نویسنده با پرس‌وجو، آدم‌ها و خاطرات فراموش‌شده آن را پیدا می‌کند. او روایت علی عمری و خوراک هندی در همین داستان را نمونه‌ای از توانایی خدایی در بازآفرینی زندگی دانست و گفت: حتی رنگ گوشت شکار، شیوه پخت و خاطرات آدم‌هایی که دیگر حضور ندارند، در روایت او به بخشی از حافظه شهر تبدیل می‌شود. صادق‌بیگی همچنین با اشاره به نوشته «تا خروس بخواند» و روایت آداب شب یلدا، غذاها، آجیل، سفره و حافظ‌خوانی خانواده خدایی، بر اهمیت جزئیات در آثار این نویسنده تأکید کرد.

هر اصفهانی، اصفهان خودش را دارد

علی خدایی، نویسنده، در بخش پایانی این نشست با اشاره به روز اصفهان و خاطرات خود از این شهر گفت: از اینکه امروز مردم تا این اندازه به اصفهان توجه کرده‌اند، خوشحالم. وقتی تصاویر اصفهان را در فضای مجازی دیدم، احساس کردم این روز برای شهر شبیه عید نوروز است. او با مرور خاطرات کودکی خود افزود: نخستین بار در سال ۱۳۴۶ و بار دیگر در سال ۱۳۵۲ به اصفهان آمدم. در سال ۱۳۵۲ حدود یک سال در این شهر زندگی کردیم. پدرم برای نقشه‌برداری جاده اصفهان ـ ذوب‌آهن به اصفهان آمده بود و من نیز در مدرسه حکیم سنایی درس خواندم. خدایی یکی از اتفاق‌های مهم زندگی خود را آشنایی با معلم نخستش، آقای موسوی، دانست و گفت: در یکی از امتحان‌های مدرسه موضوعی درباره چگونگی سالم زندگی کردن مطرح شده بود. من متنی نوشتم و معلم پس از خواندن آن، به نوشته‌ام توجه کرد و در سال‌های بعد نیز همواره مشوق من بود. او ادامه داد: پس از انقلاب، آقای موسوی من را به دفتر مطالعات فرهنگی در میدان انقلاب برد و با هوشنگ گلشیری آشنا کرد. گلشیری داستانم را خواند و از من خواست داستان دیگری بنویسم. پس از نوشتن چند داستان، در نهایت به من گفت: «تبریک می‌گویم، تو نویسنده شدی.» این اتفاق زندگی من را تغییر داد. این نویسنده با اشاره به تأثیر محیط اصفهان بر شکل‌گیری جهان داستانی خود بیان کرد: مدرسه‌ام پشت میدان نقش‌جهان بود و بعدها نیز در دوران دانشگاه بیشتر کارم در بیمارستان خورشید می‌گذشت. هر روز از میدان عبور می‌کردم و با صداها، مغازه‌ها، فروشندگان و آدم‌های مختلف آشنا می‌شدم. به‌تدریج بازار و زندگی جاری در شهر را کشف کردم. خدایی با اشاره به نقش سفرنامه‌ها در شناخت اصفهان گفت: آشنایی با سفرنامه شاردن، نگاه من را به شهر تغییر داد. از آن پس به میدان نقش‌جهان می‌رفتم و اصفهان را با چشم شاردن می‌دیدم. شب‌ها که در میدان قدم می‌زدم، تصور می‌کردم در دوره صفویه هستم و تلاش می‌کردم شهر را از زاویه نگاه آدم‌های آن زمان کشف کنم. او همچنین از تأثیر نوشته‌های محمدعلی جمال‌زاده و صادق هدایت بر نگاهش به اصفهان سخن گفت و افزود: جمال‌زاده در بازگشت به اصفهان از بالای کوه صفه شهر را تماشا کرده و از نبود آب در زاینده‌رود غمگین شده بود. او در چهارباغ قدم زده و در پل خواجو روی نیمکتی نشسته بود که آثار سال‌ها قلیان کشیدن روی آن باقی مانده بود. من هر بار که به خواجو می‌روم، با چشم جمال‌زاده به دنبال همان نیمکت می‌گردم. خدایی با اشاره به عکس‌های قدیمی اصفهان نیز گفت: تصاویر قدیمی سی‌وسه‌پل و زاینده‌رود، دختران قالیباف، شربت‌های رنگارنگ، اسب‌ها در کنار رودخانه و آدم‌هایی که کنار آب می‌نشستند، برای من اهمیت زیادی دارند. این تصاویر دیگر تکرار نمی‌شوند، اما خودم را موظف می‌دانم آن‌ها را حفظ کنم و برای نسل‌های بعد باقی بگذارم. او با اشاره به پیوند خود با جریان ادبی اصفهان و فصلنامه زاینده‌رود بیان کرد: این افتخار را داشتم که در امتداد جریان جنگ اصفهان قرار بگیرم. پس از ادامه نیافتن آن جریان، بسیاری از ما به فصلنامه زاینده‌رود پیوستیم؛ مجله‌ای که حدود ۳۰ سال به‌طور پیوسته منتشر شد و نویسندگان و علاقه‌مندان ادبیات در آن حضور داشتند. این نویسنده با یادآوری خاطرات خود از زاینده‌رود گفت: در دوره‌ای که رودخانه در تابستان برای مدتی آب داشت، هر شب به کنار سی‌وسه‌پل می‌رفتم و چند خط می‌نوشتم؛ گاهی شرح یک صحنه، گاهی خاطره و گاهی تصویری از آدم‌هایی که در کنار رودخانه حضور داشتند. او پنجشنبه‌شب‌های اصفهان، چمن بوستان‌ها و هندوانه‌هایی را که خانواده‌ها کنار هم می‌خوردند، بخشی از حافظه شهر دانست و گفت: درختان، حوض‌ها، مهتاب، باغ‌های هشت‌بهشت، زردآلو و گیلاس و دالان‌های پل خواجو برای من بخشی از زندگی و خاطرات اصفهان هستند.

«آدم‌های چهارباغ»؛ روایتی برای حفظ زندگی‌های فراموش‌شده

خدایی در بخش دیگری از سخنانش به چگونگی شکل‌گیری کتاب «آدم‌های چهارباغ» پرداخت و گفت: زمانی که درباره گردشگرمحور بودن اصفهان صحبت می‌شد، به این فکر کردم که چگونه می‌توانم تمام اصفهان را در یک اثر جا بدهم. به این نتیجه رسیدم که چهارباغ بهترین مکان برای روایت شهر است. او با اشاره به خاطرات خود از مغازه‌ها، قنادی‌ها، حمام‌ها، پزشکان و مشاغل قدیمی چهارباغ افزود: بسیاری از مشاغل و آدم‌هایی که زمانی در این خیابان حضور داشتند، دیگر وجود ندارند و من می‌خواستم آن‌ها را در یک اثر ادبی حفظ کنم. این نویسنده با اشاره به شخصیت «عادله دواچی» توضیح داد: در گذشته زنانی بودند که برای شستن لباس به کنار آب می‌رفتند و با تغییر سبک زندگی و گسترش لوله‌کشی، این مشاغل به‌تدریج از میان رفتند. تصمیم گرفتم یکی از این زنان را وارد داستان کنم. به گفته خدایی، عادله دواچی در روایت او به هتل جهان می‌رود و در بخش پذیرش با آقا مهدی صحبت می‌کند. وقتی از او می‌پرسند چه کاری بلد است، پاسخ می‌دهد رخت می‌شوید و به این ترتیب در هتل مشغول به کار می‌شود. حضور او در هتل، زمینه آشنایی با آدم‌های مختلف اصفهان، از هنرمندان و پزشکان تا صاحبان مغازه‌ها و مشاغل را فراهم می‌کند. او افزود: عادله به‌تدریج آدم‌های مختلف شهر را می‌شناسد و قصه زندگی آن‌ها را روایت می‌کند. این داستان ابتدا به شکل پاورقی در روزنامه اعتماد منتشر شد، سپس در روزنامه شرق ادامه پیدا کرد و در نهایت به شکل کتاب درآمد. خدایی در پایان با تأکید بر اینکه هر اصفهانی تصویر و تجربه خاص خود را از این شهر دارد، گفت: من برای خودم یک اصفهان پیدا کردم و به این نتیجه رسیدم که هر اصفهانی یک اصفهان برای خودش دارد؛ بنابراین طبیعی است که اصفهان من با اصفهان دیگران تفاوت داشته باشد. او وظیفه خود را در قبال این شهر، ثبت آدم‌ها، مکان‌ها و خاطراتی دانست که ممکن است از بین بروند و تأکید کرد: اصفهان برای من فقط یک شهر نیست؛ مجموعه‌ای از آدم‌ها، صداها، بوها، مکان‌ها و روایت‌هایی است که باید آن‌ها را نگه داشت و برای نسل‌های بعد باقی گذاشت. در پایان این برنامه، در میان جمعیت دوستداران و علاقه‌مندان علی خدایی، از تندیس امضای این نویسنده رونمایی شد.

خبر

اصفهان میزبان بزرگ‌ترین اجتماع پرده‌خوانان می‌شود

رئیس بسیج هنرمندان گفت: در میدان امام حسین(ع) اصفهان به مناسبت هفته بسیج ۳۷ پرده‌خوانی با حضور ۳۷ نقال برگزار می‌شود تا روایت‌های هنری و آیینی در معرض دید مردم قرار گیرد.علیرضا عسگری‌زاده، رئیس بسیج هنرمندان استان اصفهان از اجرای برنامه‌های فرهنگی و هنری همزمان با هفته بسیج خبر داد و اظهار داشت: امسال برنامه‌های متنوعی با مشارکت کانون‌های بسیج هنرمندان در سطح استان برگزار می‌شود که محور اصلی آن حضور در اجتماعات مردمی و معرفی ظرفیت‌های هنر متعهد است. او با اشاره به پخش مستند «بدرالسما» درباره زندگی رضا بدرالسما، هنرمند بسیجی اصفهان، گفت: این مستند فاخر دوم آذرماه از شبکه استانی پخش می‌شود و همزمان مراسم تجلیل از این هنرمند در چهارراه تختی اصفهان برگزار خواهد شد. رئیس بسیج هنرمندان استان اصفهان از برگزاری ویژه‌برنامه‌های هنری در چهارم آذرماه خبر داد و افزود: حدود ۲۸ کانون بسیج هنرمندان در شهرستان‌های استان به‌صورت همزمان موکب‌های هنری در محل اجتماعات مردمی برپا می‌کنند. این موکب‌ها میزبان برنامه‌هایی همچون شب شعر، خوشنویسی، طراحی و اجرای زنده آثار هنری خواهند بود. عسگری‌زاده ادامه داد: در میدان امام حسین(ع) اصفهان نیز ۳۷ پرده‌خوانی با حضور ۳۷ نقال برگزار می‌شود تا روایت‌های هنری و آیینی در معرض دید مردم قرار گیرد. همچنین میز کتاب با معرفی آثاری از جمله «سلیمان همه» و «مزرعه زیتون» از دیگر برنامه‌های پیش‌بینی‌شده است.وی با اشاره به فعالیت ۱۷ هزار هنرمند بسیجی ثبت‌شده در سامانه‌های این مجموعه بیان کرد: این هنرمندان در ۱۱ عرصه از جمله فیلم، خوشنویسی، بازی‌های رایانه‌ای، شعر، هنرهای آیینی، موسیقی و سرود، صنایع‌دستی، ادبیات داستانی، عکاسی، تئاتر و هنرهای تجسمی فعالیت دارند. رئیس بسیج هنرمندان استان اصفهان با اشاره به روند شناسایی شهدای هنرمند استان گفت: در ارزیابی‌های اولیه، ۲۳۰ شهید هنرمند شناسایی شده بودند که این آمار در مراحل بعدی به ۴۲۰ نفر و اکنون با تکمیل بخشی از فرایند شناسایی به ۸۱۶ نفر رسیده است.وی افزود: این آمار همچنان نهایی نیست و شناسایی در شهرستان‌های استان ادامه دارد. بخشی از شهرستان‌ها هنوز اطلاعات خود را تکمیل و ارسال نکرده‌اند و پیش‌بینی می‌شود با ادامه این روند، شمار شهدای هنرمند استان افزایش پیدا کند.عسگری‌زاده تأکید کرد: برنامه‌های هفته بسیج هنرمندان در راستای کنگره بزرگداشت رهبر هنرمند شهید و شهدای هنرمند استان اصفهان برگزار می‌شود و تلاش داریم با شناسایی دقیق این شهدا، ابعاد هنری و فرهنگی زندگی و فعالیت‌های آنان را به جامعه معرفی کنیم.

کارشناسان؛ صدای تخصص در تصمیم‌گیری‌های اصفهان

استاندار اصفهان با تأکید بر ضرورت تقویت جایگاه بدنه کارشناسی در نظام اداری گفت: دانش، تجربه و نگاه تخصصی کارشناسان می‌تواند نقش تعیین‌کننده‌ای در کیفیت تصمیم‌گیری‌ها و حل چالش‌های استان داشته باشد.

مهدی جمالی‌نژاد در نخستین شورای مشورتی کارشناسان منتخب دستگاه‌های اداری استان اصفهان، با اشاره به اهمیت بهره‌گیری از ظرفیت نیروهای متخصص اظهار کرد: تلاش دقیق و مسئولانه کارشناسان، پشتوانه اداره صحیح امور است و کیفیت بسیاری از تصمیمات به دانش و دقت کارشناسی آنان وابستگی دارد. استاندار اصفهان با بیان اینکه مسائل استان اغلب ماهیتی بین‌بخشی دارند، تصریح کرد: کارشناسان باید با نگاهی کلان و فرابخشی، مسائل را صریح و مستند مطرح کنند و برای هر مشکل، راهکارهای عملیاتی و قابل اجرا ارائه دهند. جمالی‌نژاد تکیه بر داده‌های معتبر و شناخت میدانی را از الزامات تصمیم‌گیری صحیح دانست و گفت: دانش و تجربه کارشناسان باید در مسیر افزایش بهره‌وری، کاهش هزینه‌ها و سادەسازی فرایندهای اداری به کار گرفته شود. همچنین نقد کارشناسی منصفانه و مستند باید فرصتی برای اصلاح امور باشد، نه مانعی در مسیر فعالیت دستگاه‌ها.

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

۲۲۳۷- ۱- برابر آرا ذیل هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فریدن تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای محمود نجف پور فرزند اسداله بشماره شناسنامه ۱۷۰۲ صادره از فریدن در اراضی ذیل بر روی قسمتی از پلاک ۷ فرعی از ۹۱ اصلی واقع در فریدن –اراضی مزرعه بیژگان از مزارع خویگان سفلی بخش ۱۳ ثبت اصفهان– حوزه ثبت ملک فریدن خریداری از مالک رسمی آقای میساک نجف آباد محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

۱- رأی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۱۲۰۰۲۸۳۶ – ۱۴۰۵/۰۳/۲۱ ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۴۸۸۵۶/۴۶ مترمربع.

۲- رأی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۱۲۰۰۴۲۸۸ – ۱۴۰۵/۰۴/۲۱ ششدانگ دو قطعه زمین مزروعی با حق الشرب مطابق قانون توزیع عادلانه آبها به مساحت های ۱۴۸۴۲۷/۵۴ مترمربع و ۱۹۹۴۷/۶۹ مترمربع.

۳- رأی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۱۲۰۰۰۶۰۴ – ۱۴۰۵/۰۲/۰۷ ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۳۸۳۵۱/۴۰ مترمربع.

۴- رأی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۱۲۰۰۰۶۰۳ – ۱۴۰۵/۰۲/۰۷ ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با حق الشرب مطابق قانون توزیع عادلانه آب ها به مساحت ۳۸۶۳۵/۹۵ مترمربع. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۹/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۹/۱۷ محسن مقصودی– رئیس ثبت اسناد و املاک فریدن ۲۳۳۳۲۷۴/م الف

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

۲۲۳۵- ۱- برابر آرا ذیل هیات اول/دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک فریدن تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای صفرعلی عباسی فرزند اسفندیار بشماره شناسنامه ۱۶ صادره از چادگان در اراضی ذیل محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

۱- رأی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۱۲۰۰۹۷۷۴ – ۱۴۰۵/۰۸/۲۹ ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با حق الشرب مطابق قانون توزیع عادلانه آب ها به مساحت ۲۵۹۴/۹۵ مترمربع بر روی قسمتی از پلاک ثبتی شماره ۲ فرعی از ۴۱ اصلی واقع در فریدن– اراضی مزرعه کهریزجان سفلی از مزارع نماگرد بخش ۱۳ ثبت اصفهان – حوزه ثبت ملک فریدن خریداری از مالک رسمی آقای میساک برفیان.

۲- رأی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۱۲۰۰۹۷۷۳ – ۱۴۰۵/۰۸/۲۹ ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با حق الشرب مطابق قانون توزیع عادلانه آب ها به مساحت ۵۸۲۶ مترمربع بر روی قسمتی از پلاک ثبتی شماره ۲ فرعی از ۴۱ اصلی واقع در فریدن –اراضی مزرعه کهریزجان سفلی از مزارع نماگرد بخش ۱۳ ثبت اصفهان – حوزه ثبت ملک فریدن خریداری از مالک رسمی آقای میساک برفیان.

۳- رأی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۱۲۰۰۹۷۷۱ – ۱۴۰۵/۰۸/۲۹ ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با حق الشرب مطابق قانون توزیع عادلانه آبها به مساحت ۱۰۶۶۵/۸۹ مترمربع بر روی قسمتی از پلاک ثبتی شماره ۲ فرعی از ۴۱ اصلی واقع در فریدن – اراضی مزرعه کهریزجان سفلی از مزارع نماگرد بخش ۱۳ ثبت اصفهان – حوزه ثبت ملک فریدن خریداری از مالک رسمی آقای میساک برفیان.

۴- رأی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۱۲۰۰۹۷۷۲ – ۱۴۰۵/۰۸/۲۹ ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با حق الشرب مطابق قانون توزیع عادلانه آب ها به مساحت ۴۵۴۷/۳۹ مترمربع بر روی قسمتی از پلاک ثبتی شماره ۲ فرعی از ۴۱ اصلی واقع در فریدن – اراضی مزرعه کهریزجان سفلی از مزارع نماگرد بخش ۱۳ ثبت اصفهان – حوزه ثبت ملک فریدن خریداری از مالک رسمی آقای میساک برفیان.

۵- رأی شماره ۱۴۰۵۶۰۳۰۲۰۱۲۰۰۹۸۲۵ – ۱۴۰۵/۰۸/۳۰ ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با حق الشرب مطابق قانون توزیع عادلانه آبها به مساحت ۷۲۰۹/۲۵ مترمربع بر روی قسمتی از پلاک ثبتی شماره ۱ فرعی از ۴۱ اصلی واقع در فریدن – اراضی مزروعی روستای نماگرد بخش ۱۳ ثبت اصفهان– حوزه ثبت ملک فریدن خریداری از مالک رسمی آقای داود بابائی. تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۹/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۹/۱۷ محسن مقصودی– رئیس ثبت اسناد و املاک فریدن ۲۳۳۳۱۸۷/م الف

دعوت نامه افراز

۲۲۴۸- ۱- خواهان: علی همت باجلان فرزند محمد صالح به آدرس دورود _آزادگان_کاج ۴ قبل از تقاطع

خواندگان: کلیه مالکین مشاعی و کلیه افراد حقیقی وحقوقی پلاک ثبتی ۴۱۶۸ فرعی از ۱۱۹ اصلی آقای علی همت باجلان فرزند محمد صالح طی درخواست وارده بشماره ۱۱۴/۴/۱۴۰۵/۲۷۳۸ مورخه ۱۴۰۵/۷/۲۸ خواستار افرازسهم مشاعی خریداری خود از پلاک ۴۱۶۸ فرعی از ۱۱۹ اصلی را از این اداره نموده است.حال به علت کوچ و مهاجرت تعدادی ازمالکین مشاعی وعدم دسترسی به آدرس واظهارعجز خواهان از اعلام محل سکونت آنان بدینوسیله مراتب آگهی تاکلیه اشخاص حقیقی و حقوقی ذینفع و ذی